

487612

Imprimat legal. 12. MAI 1927

HORNARUL

Organul de specialitate al Uniunii Regnicolare a Măestrilor Hornari din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș
Az Erdélyi, Bánáti, Körösvölgyi és Máramarosvidéki Kéményseprőmesterek Országos Egyesületének Szaklapja
Fachblatt des Landesvereines der Rauchfangkehrermeister Siebenbürgens, des Banates, der Krischana u. Maramuresch

Redacția - Szerkesztőség - Redaktion: Redactor responsabil — Felelős szerkesztő — Verantwortlicher Redakteur

CLUJ,

Calea Reg. Ferdinand 117.

LADISLAU PAPP

Colaborator — Társzerkesztő — Hilfsredakteur: **COLOMAN PLATZ**

Editor-Proprietar: Uniunea Regnicolara
Laptulajdonos: Az országos egyesület
Blatt-Eigentümer: Landes-Verein

Steagul nostru

De festivalul Sft. Florian, ținut la Tg.-Mureș în ziua de 4 Mai 1926, se vor aminti membrii noștri desigur încă multă vreme. Delegațiile industriașilor din Tg.-Mureș, ceata pompierilor eșită sub drapel au dat serbării noastre o mai vie și mai lucidă față. Însă această zi a devenit frumoasă nu numai prin prezența mulțimei de oaspeți, ci s'a mai adăogat și faptul că serviciul divin a fost celebrat de primul păstor al Ardealului în biserica parohială.

Afară de aceste clipe înălțate, nu trebuie să mai uităm prin ceace poate deveni Uniunea noastră de fapt mândră: drapelul de mătăasă, care a condus procesia noastră, lucitor într-o soarele de aur. Steagul, insignial, care a venit între noi să dea o culoare nouă speranțelor noastre, insignial păcii, care ne-a adus semnul liniștei și al înțelegerii, pentru a alina diferendele dintre inimile și sentimentele omeștii. Și cei ce au venit la festivalul nostru cu mâhnire, cu supărare și cu gânduri amare într-o inimile lor: văzând această frumoasă veste, a intrat în locul acelora mângăierea, speranța într'un viitor mai frumos, într'o existență mai solidă. Cei ce veneau cu intenția de a da cale mâhnirii lor în cuvinte amare, în acest moment înălțat au uitat toate ce le însărcinau sufletele, trăind într-o mărimea momentului.

Se apropie cu repezeală aniversarul acestei zile, când membrii uniți în umbra acestui drapel vor putea repeta făgăduințele date în anul trecut. Inaugurarea acestui steag va urma numai în acest an, când se va aplica pe el o cordea frumoasă cu inscripția Uniunii noastre. Comitetul nostru s'a întrunit în ziua de 6 Februarie

a. c. pentru a decide în această cauză și a hotărât procurarea cordelei prețioase.

Sărbătoarea va fi urmată — ca și până acuma, — de adunarea generală ordinară. Detaliile referitoare la adunare le vom comunica la timpul său în „Hornarul”. Acuma însă — deși a mai fost vorbă de aceasta, — dorim a atrage atențiunea membrilor noștri asupra unei împrejurări atât de importantă, prin care e de dorit, ca în această adunare să participe cât mai mulți membri. A expirat mandatul membrilor din comitet, și acum se va face realegera. Cei ce au luat parte și în vremurile trecute în mișcările societare, vor ști ce importanță are actul realegerilor. Membrii vechi din comitet vor da seamă de cele ce au lucrat în favoarea tuturor. E un moment foarte solemn, când primul comitet dela constituire, se va reînoui cu membri noi. Dacă însă adunarea generală va afla că sunt între cei vechi unii sau alții, cari sunt demni de încrederea membrilor, — va putea realege pe cei demni. Însă actul realegerilor nu poate fi influențat de amicalitate, de raport de rudenie sau alte momente particulare. Fiecare membru e obligat — față de sine însuși — să examine istoria acestor trei ani trecuți, votând apoi din adâncă convingere în favoarea acelora ce într'adevăr au lucrat pentru înflorirea Uniunii noastre.

Dacă apoi comitetul nou va fi format, fie din membri vechi, sau din membri noi, acest comitet nu va avea decât să urmeze drumul deja făcut de primul comitet. Însă va avea să se îngrijească de faptele sale, fiindcă un cuvânt greșit, un gest nepotrivit poate doborî tot ce a fost edificat până acuma.

L. P.

A mi zászlónk

1926 május 4-iki marosvásárhelyi Szent Flórián-ünnepélyünk bizonyára még sokáig emlékezetes lesz a jelen volt tagok előtt. A vásárhelyi iparosok szépszámu küldöttségei, a tűzoltóság zászló alatt felvonult csapata ünnepélyünknek amugyis lélekemelő voltát még diszebbé tették. De nem csupán az ünnepély vendégei tették feledhetlenné ezt a szép napot, nagyban hozzájárult az is, hogy az ünnepi istentiszteletet Erdély főpásztora celebrálta a plebánia templomban. A mise végeztével az oltár előtt mondott lélekemelő beszédében ugyanarra buzdította a jelenlevőket, amire a lélek szava, az emberek örökké élő törvényei sarkalnak: kitartásra, hitre, munkára.

De nemcsak ezek a szép pillanatok voltak arra hivatva, hogy egyesületünk életében jelentős epizódot képezzenek. Nem szabad szem elől tévesztenünk, vagy éppen elfelednünk azt, ami valóban büszkévé teheti gárdánkat, amire úgy tekinthetünk fel, mint az összetartás, a baráti szeretet, az egymást támogatás gyönyörű szimbólumához: azt a lengő selyemzászlót, ami a menetünk élén ragyogott az aranyos verőfényben! Azt a lobogót, azt a jelvényt, ami a jövőbe vetett reménységnek új szint kölcsönözni jött közénk. Ugy tekintettünk fel arra a zászlóra, mint a fehér galambra, amelyik békét hirdetni jött az emberek közé, az emberi szívek, az emberi indulatok, az emberi ellentétek közötti békét. S mikor az ősz püspök a templom, az oltár előtt, a szív szavaival szólott hozzánk: Pax vobiscum! Béke veletek! — talán arra gondolt, amire e sorok írója: igen, béke velünk, béke, megnyugvás a megpróbáltatott lelkeknek, béke a torzsalkodóknak, béke a türelmetleneknek és szükölködőknek, mert hiszen itt van az a felszentelt darab selyem, a békét hirdető galamb! És talán azok, akik a bosszuság, a csalódottság keserű érzetével jöttek ünnepélyünkre, hogy ott rideg szavakban engedjenek szabad folyást az örök emberi gyarlóságok özönének, ebben a fenkölt pillanatban talán érezték az örök béke lehelletét, engedett a haragos fagy, elcsendesültek a keserűség tengerének hullámai; a bosszuság szavai a béke szavaivá váltak az ünnepséget követő közgyűlésen, ott újból egyek lettek a megkülönböztettek, megnyugodtak a meghasonlottak: emberek lettünk, a béke volt velünk.

Rohamosan közeledik ennek az ünnepségnak az évfordulója, mikor a zászló köré sereglő tagtársaink újból megismételhetik az összetartás

fogadalmát. De ez nem elég. A zászló tulajdonképpen az idei Flórián-ünnep alkalmával nyer felavatást. Mert nem elég, hogy egy gyönyörű jelvényt kaptunk Jaross Béla marosvásárhelyi apát-plebános jóvoltából, mert hiszen külső jelekben is demonstrálnunk kell annak hozzánktartozandóságát. Egyesületünk vezetősége 1927 febr. 6-án választmányi ülést tartott, amelyen jelen voltak: Nágel Ottó elnök, Lőrinczi István alnök, Darida Mihály titkár, Platz Kálmán pénztárnok, Novák Béla m.-felügyelő és Papp László jegyző s amelyen a választmány elhatározta, hogy a zászló felavatását ünnepélyes keretek közt tartja meg a május 4-iki közgyűlés alkalmával. Beható tanácskozás után a vezetőség elhatározta, hogy egy értékes szalagot szerezzünk be, arra ráhimezteti az egyesület címét tartalmazó feliratot, hogy aztán a Flórián-ünnep alkalmával ráhelyezze a zászlóra. Ettől a pillanattól kezdve lesz aztán a mienk a zászló, az egyesület jelvénye. Igaz, hogy ez bizonyos költséget jelent ránk nézve, de ezt kötelességünk teljesíteni és nem szabad alóla kitérnünk. Nem szabad azért, mert a zászló a mienk, ha mindjárt a más jóvoltából is s ennek a tulajdonnak külső jelét is kell adnunk. Csak akkor lesz igazán a mienk s csak azután tekinthetünk fel rá, mint a mi jelvényünkre.

A Flórián ünnepet most is, mint minden évben, rendes évi közgyűlésünk fogja követni, aminek részletes körülményeit annak idején lapunk hasábjain fogjuk közölni. Most azonban közgyűlésünkkel kapcsolatosan — bár erről már esett szó — ismét felakarjuk hívni a figyelmet egy olyan nagyfontosságú körülményre, amely kívánatosá teszi azt, hogy ezen a közgyűlésen minél több tag vegyen részt. Tisztujítás lesz. Aki már régebbi időktől fogva részt vett egyesületi mozgalmakban, bizonyára tudni fogja, hogy ez a nap igen nagy fontossággal bír az egyesület életében. Itt ad számot a tisztikar működése eredményéről s itt kérhetik számon a tagok a vezetőségétől sáfárkodásuk gyümölcsét. Itt teszik le a régi választmányi tagok mandátumukat a közgyűlés kezébe, hogy az aztán új választmánynak adja át az egyesület vezetését. Ünnepest, nagy horderejű pillanat ez; itt nyilvánul meg a tagok bizalma a vezetőség iránt, igaz hite a kitartó munkában, bizalma a jövőben és buzgósága a küzdelemben. Ha úgy találják, hogy az eddigi vezetők nem voltak méltók a tisztségükre, nem igazolták s nem teljesítették a beléjük helyezett remények kötelmeit, — ha mindnyájukkal, egyéniségükkel, magatartásukkal

nem érdemelték meg a közbizalmat: a mandátum megszűnt s az érdemetlenek elvesztik tisztességüket. Ha azonban a közgyűlés tagjai úgy találják, hogy vannak a vezetőségben olyanok, akiknek továbbműködése az egyesület irányítása és felvirágzása, a tagok érdekeinek behatóbb megvédelmezése végett szükséges: a közgyűlésnek hatalmában áll az érdemeket megjutalmazni s az arra érdemeseket újból megválasztani. Kijelentjük, sőt igen komolyan jelentjük ki, hogy a személyes barátság, rokoni kötelek, magánkötelezettség nem lehetnek olyan körülmények, amelyek a közgyűlés tagjainak véleményét befolyásolják. Ezeknek most háttérbe kell szorulniok a közérdek előtt. Itt nem szabad hamis jelszavaknak dönteniök, itt mindenképen a lelkiismeret szavának kell határoznia, a lelkiismeret szavának és meggyőződés erejének. Nem igaz, hogy a barátság érdem, mert ez köteles jótulajdonság; viszont a közömbösség sem lehet kizáró ok a valódi érdemmel szemben. Kor, vagyon, nem határoznak, csupán a képességekre vetett bizalom, a tettek bizonyító hatalma lehet protekciója a jelöltnek.

Ezért mondjuk: vizsgálja meg mindenki az egyesület három éves multját s aztán kutasson a saját lelkiismeretében olyan mozzanatok után, amelyek elhatározását vezethetik s akkor bizonyára a közvélemény fog megnyilvánulni a május negyedikén lezajló közgyűlésen.

S ha majd az új vezetőség — akár a régi, akár az új tagokból — megalakul, tovább haladunk a megkezdett úton, mely már nem lesz olyan rögös, mint eddig. Az új vezetőség már meglehetősen tört utat fog találni maga előtt, csupán a vezetés mikéntjére kell gondot viselnie, nehogy az egyesület élete a rák útjára térjen, vagy épen egy könnyelmű, egy meggondolatlan lépés következtében romba dőljön egy pillanat alatt mindaz, amit éveken át építettünk s amit olyan szépnek, erősnek álmotunk! P. L.

Unsere Fahne

Unser in Târgu-Mures am 4. Mai 1926 abgehaltene St.-Florianfest wird gewiss noch lange Zeit im Andenken der anwesenden Mitglieder leben. — Die zahlreichen Delegationen der Handwerker, die Schar der Feuerwehrmannschaft, welche unter ihrer Fahne auszog, erhob die Erhabenheit unseres Festes noch mehr. Jedoch nicht nur die Gäste gaben diesem schönen Tage einen schöneren Glanz; auch der Umstand trug sehr viel bei, dass die Festmesse

in der Pfarrkirche vom allerhöchsten Pastor Siebenbürgens zelebriert wurde. — Nach Beendigung des Gottesdienstes erklangen Worte der Aufmunterung, Worte einer Seele, und deuteten die ewigen Gesetze der Menschenherzen: Ausdauer, Glauben, Arbeit.

Aber nicht nur diese wunderschönen Augenblicke waren bestimmt, im Leben unseres Vereines eine bedeutende Episode zu bilden. Wir dürfen das nicht ausser Acht lassen, was unsere Garde stolz machen kann, auf was wir so emporblicken können, wie auf das Symbol des Zusammenhaltens, der gegenseitigen Unterstützung: die wehende Fahne, die an der Spitze unseres Zuges im goldigen Sonnenschein glänzte. Die Fahne, das Zeichen, welches in unsere Mitte kam, um unserer Hoffnung eine neue Farbe zu verleihen. Wir blickten auf sie wie auf eine weisse Taube empor, die zwischen die Menschen kam, um Frieden zu verkündigen, den Frieden zwischen Menschenherzen und Menschengefühlen. Und als der greise Bischof in der Kirche, vor dem Altare, mit den Worten des Herzens zu uns sprach: Pax vobiscum! Friede mit Euch! — dachte er vielleicht auf dasselbe, wie Unterfertiger: ja, Friede mit uns, Friede und Zufriedenheit für die unruhigen und ungeduldigen Herzen. Und diejenigen, die unser Fest besuchten, um ihrer Unzufriedenheit in harten und bitteren Worten Ausdruck zu geben, fühlten vielleicht in diesem erhabenen Augenblicke den Hauch des ewigen Friedens, und der Frost ging in den Herzen auf und die Worte der Erbitterung verwandelten sich in Worte des Friedens in unserer dem Feste folgenden Generalversammlung; da wurden die Zwieträchtigen wieder einig und die Ungeduldigen wieder ruhig: wir warden Menschen, der Friede war mit uns.

Mit raschem Tempo nähert sich die Jahreswende des Festes, wo die sich um die Fahne scharenden Mitglieder das Gelübde des Zusammenhaltens wiederholen können. Dies genügt aber nicht. Die Fahne wird eigentlich im heurigen Floriansfeste ihre Widmung erhalten. Denn es ist nicht genug, dass wir ein wunderschönes Insignium erhalten haben, da wir ja auch in äusserlichen Zeichen demonstrieren müssen, dass sie uns angehört. Die Leitung unseres Vereines versammelte sich am 6. Februar 1927 zu einer Komiteesitzung und beschloss die Anschaffung eines wertvollen Bandes auf die Fahne. Und vom Augenblicke an, in welcher das Band auf die Fahne gebunden wird, wird sie in der Tat uns gehören. Es ist wohl wahr, dass uns dies

gewisse Unkosten bedeuten wird, jedoch ist es unsere Pflicht, und wir dürfen nicht ausweichen.

Dem Feste wird auch heuer, so wie in den vorherigen, unsere ordentliche Generalversammlung folgen und wir werden die diesbezüglichen Angaben demnächst mitteilen. Jetzt aber — trotzdem, dass wir diesbezüglich einige Mitteilungen gemacht haben — müssen wir auf einige solche Momente zurückkehren, die von sehr grosser Wichtigkeit sind. In der heurigen Generalversammlung erfolgt die Neuwahl des Präsidiums, und dieser Umstand erfordert, dass alle Mitglieder an diesem Akte teilnehmen. Mit diesem Anlasse werden die Mitglieder des Komitees Rechenschaft von ihrer Tätigkeit geben und hier können die Mitglieder unseres Vereines Rechenschaft bezüglich des Schaltens und Waltens des Komitees fordern. — Hier ist die Gelegenheit, das Vertrauen den Komiteemitgliedern gegenüber zu beweisen oder zu verweigern. Wenn die bisherigen Präsidialmitglieder sich des Vertrauens würdig erwiesen haben, können sie neuerdings gewählt werden. Wir müssen aber aufmerksam machen, dass bei den Wahlen keinesfalls Freundschaft, Vewandschaft oder sonstige sentimentale Momente entscheiden dürfen. Wahre Verdienste, Tätigkeit im Interesse der Vereinsmitglieder, Fleiss und Ausdauer, sowie andere guten Fähigkeiten können nur die Protektion der Kandidaten sein. — Nur wenn es im allgemeinen Interesse notwendig ist, dürfen die Leiter des Vereines an ihrer Stelle bleiben, sonst aber müssen sie durch andere ersetzt werden. Und wenn das neue Präsidium einmal zusammengestellt werden wird, hat es nur die Obliegenheit, den schon gebahnten Weg weiterzuschreiten und Acht geben, dass unsere bisherige Arbeit nicht zufolge eines unbesonnenen Schrittes zunichte wird. *L. P.*

Intermediarea muncitorilor

Palpitarea vieții economice de acum se simte paralel cu progresul mijloacelor de traiu. Contactul între oameni este restrâns la puține clipe, și electricitatea a învins timp și spațiu. Mijloacele de comunicație din vremurile trecute, cu iuțea melcului, au dispărut, dând loc iuțelii fulgerului. E însă lucru firesc, că nu toate pot să susțină această viteză vehementă, și astfel serviciul, pe care îl facem membrilor noștri, este restrâns între limitele posibilităților. „Hornarul“ nostru, din cauze materiale, nu se poate acomoda întru toate epoci de azi, și

astfel nu e mare minune, dacă anunțurile apărute în foaia noastră pentru intermediarea muncitorilor, nu au totdeauna rezultatul cu rezeala dorită. „Hornarul“ apare lunar odată și deci măestrul hornar, sau muncitorul, trebuie să aștepte multă vreme, până pot intra în legătură. Prin urmare prezidiul Uniunii noastre a hotărît, că va înființa o instituțiune independentă, prin care va accelera intermediarea muncitorilor astfel că cei interesați nu vor trebui să aștepte o lună sau mai mult, pentru a primi răspuns la anunțurile publicate.

Procedura va fi de acum încolo următoarea: măestrul, care caută calfă, arăndaș, sau conducător de meserie — sau muncitorul care va căuta post, — se va adresa notarului Uniunii noastre (Ladislau Papp, Cluj, Str. Regina Maria 3, etajul II) prin scrisoare, în care va trimite 30 Lei în numerar sau în mărci postale, pentru acoperirea speselor, precum și mărci pentru răspuns. Notarul nostru va ține evidență de posturile și ofertele înaintate, pe cari le va rezolvi cu prima poștă, ajungând astfel măestrul la muncitor, iar muncitorul la post în câteva zile. In scrisorile trimise se vor indica, firește, toate condițiunile: plata, întreținere, data intrării în serviciu, și toate datele necesare.

Creдем, că prin această acțiune vom putea ajuta iarăși colegilor și muncitorilor noștri, ajungând cei interesați la rezultatul dorit.

Apel !

Am primit informațiunea, că din Sibiu s'a trimis colegilor noștri anumite circulare cu subsemnarea Ursu și Kiss, cari învită pe colegi la intrare într'o Uniune nouă, cerând totodată achitarea sumei de câte 500 lei pentru acoperirea speselor de constituire.

Având în vedere, că această mișcare de nou pornită, este străină de noi, și de altfel prin tendința sa intenționează a răsturna sistemul de acum și îndeosebi vrea să atace dreptul de meserie al văduvelor și orfanilor, atragem atențiunea solegilor noștri, să nu se lase seduși de promisiuni chiar în interesul lor propriu, fiindcă toate mișcările contrare scopului Uniunii noastre, sunt în acelaș timp contrare și intereselor colegilor. Așa nu credem să se afle vre-un coleg, care ar vrea să doboară arborele sub el însuși, aruncându-și familia în cea mai mare mizerie.

Deci să refuzăm orice oferte cari periclitează și vatămă interesele și drepturile noastre.

Megyegyűlés Aradon

1927 január 23-án tartották meg arad-megyei kartársaink nagygyűlésüket Aradon, az ipartestület helyiségében, ahol az érdekelt kartársak szép számban voltak jelen.

A megyei folyóügyek megvitatása és elintézése mellett a megyei választmány felújítása volt igen fontos pontja a gyűlés tárgysorozatának. Az új választmány a közetközépen alakult meg: elnök Gurzó Aurél, alelnök Bogdán Gyula, pénztárnok és jegyző Zsák János, ellenőrök Tallai Ferenc és Schmidt Jakab, választmányi tagok Fekete Tamás, Acsay István, Pernitzky Antal és Dragonitz.

A gyűlés folyamán Acsay István volt megyei választmányi elnök lemondott erről a tisztségről, mire Orvos József megyei felügyelő mély sajnálatának ad kifejezést egy ilyen értékes, buzgó és lankadatlan vezető elvesztése fölött. Orvos megyei felügyelő kifejtette továbbá, hogy a szíven viseli a kartársak sorsát s buzgó tag kíván maradni tovább is és mint ilyen, minden igyekezetével s erejével szolgálni fogja az egyesület ügyét.

A választmány elhatározta, hogy a május 4-iki közgyűlésen Arad város és megye képviseltetni fogja magát s a tagokat ezuton is felszólítja, hogy minél számosabban vegyenek azon részt. Erre való tekintettel kérést intéznek az elnökséghez, hogy ezt a Hornarulban közöltesse le. *Orvos József megyei felügyelő, (Pecica)*

Felhívás

Tudomásunkra jutott, hogy Nagyszebenből, Ursa és Kiss aláírással körlevelek mentek szét a kartársakhoz, amelyekben nevezettek a mestereket egy új egyesületbe való belépésre szólítják fel s az alakulás költségeire fejenként 500 lei befizetését kérik.

Tekintettel arra, hogy ez az új mozgalom teljesen rajtunk kívül áll, s egyébként is tendenciájával olyan rendszert akar meghonosítani, amely az eddigi rendet akarja felbontani s különösen az özvegyek és árvák iparjoga ellen irányul, figyelmeztetjük tagjainkat, hogy a hangzatos szavaknak már a saját jól felfogott érdekükben se adjanak hitelt, mert minden olyan mozgalom, ami egyesületünk céljával ellentétes, egyuttal ellenkezik a kartársak érdekeivel is. Így nem hisszük, hogy akadjon bár egy kartárs, aki saját maga alatt akarná kivágni a fát s családját a koldusbotra szeretné juttatni.

Utasítsunk el tehát minden olyan ajánlatot, ami érdekeink veszélyeztetésére és kárára vannak.

Aufruf

Wir erhielten die Nachricht, dass von Hermannstadt, mit den Unterschriften Ursa und Kiss, Zirkulare an unsere Kollegen gesandt wurden, in welchen die Kollegen aufgefordert werden, in einen neuen Verein zu treten und zur Deckung der Gründungskosten je 500 Lei einzuzahlen.

Nachdem diese neue Bewegung gänzlich ausser uns steht und auch sonst ein System ins Leben rufen will, welches die bisherige Ordnung umstürzt und insbesondere das Recht der Witwen und Waisen angreift, machen wir unsere Fachgenossen aufmerksam, in solche Bewegungen, die im Gegensatz zum Ziele unseres Vereines und der Interessen der Mitglieder stehen, nicht einzugehen. Wir glauben nicht, dass es ein Fachgenosse geben wird, der den Baum unter sich selbst fällen und seinen Angehörigen den Bettelstab in die Hand geben will.

Man weise daher alle solche Anträge zurück, die unsere Interessen gefährden könnten.

Arbeitervermittlung

Der Gang des derzeitigen wirtschaftlichen Lebens hält Schritt mit dem Fortschritte der technischen Mittel des Lebens. Die Möglichkeiten der Menschen untereinander haben sich auf augenblickliche Zeitabstände reduziert, die Elektrizität hat Zeit und Raum überwunden.

Es ist jedoch wahr, dass nicht alles mit diesem raschen Schwunge Schritt halten kann, und so ist auch unser Nachrichtendienst in Ketten. Unser Blatt erscheint aus materiellen Gründen nur einmal monatlich, und kann sich nicht vollkommen in die heutigen Umstände fügen. So ist es kein Wunder, dass die arbeitsvermittelnden Annonzen nicht immer den gewünschten raschen Erfolg haben. Das Blatt erscheint monatlich einmal und der Meister der Arbeiter, oder der Arbeiter der eine Stellung sucht, muss manchmal eine Zeit warten, die für ihn eine Ewigkeit ist.

Deshalb hat unsere Vereinsleitung beschlossen, eine ausserhalb dem Hornarul stehende Institution zu errichten, dessen Zweck die Beschleunigung der Vermittlung ist, so dass die Interessierten nicht monatelang auf eine Antwort warten müssen.

Der Vorgang ist von heute an der folgende: Derjenige Meister, der einen Arbeiter, Pächter oder Geschäftsführer, oder derjenige Gehilfe, der einen Posten sucht, wende sich an den

Notar unseres Vereines (Ladislaus Papp, Cluj, str. Regina Maria No. 3, et. II.) mittels eines Briefes, welchem er 30 Lei in Bar oder in Briefmarken, sowie auch Briefmarken für die Antwort beilegt. Der Notar führt eine genaue Evidenz über die eingelangten Offerten und Ansuchen, und erledigt postwendend die Vermittlung, so dass binnen kurzer Zeit der Arbeitgeber zu einem Arbeiter, der Gehilfe aber zu einem Posten gelangt. In den Briefen müssen natürlich alle Bedingungen wie: Bezahlung, Verpflegung, Wohnung, Dienstantritt, Nebenverdienst, usw. angeführt werden.

Wir glauben, dass mit dieser Aktion unseren Mitgliedern und Arbeitern wieder in einer sehr wichtigen Lebensphase geholfen sein wird.

Anomalien in den Bezirken

Unzählige Klagen laufen zur Leitung des Vereines ein. — Manche Fachgenossen beklagen sich gegen andere Kollegen; es wird lautbar, dass die Grenzen der benachbarten Bezirke nicht respektiert werden, so dass der beschädigte Meister ganz berechnete Beschwerden erhebt.

Wir haben konkrete Fälle an der Hand, von welchen wir aber noch nicht Gebrauch machen wollen. Vorläufig begnügen wir uns damit, die Sache im allgemeinen zu berühren.

Es gibt Landesteile, wo die Verhältnisse des Rauchfangkehrerhandwerks von jeher geregelt sind, und so können wir vermuten, dass unsere Fachgenossen mit dem alten System, welches ja das beste war, zufrieden waren. Was verursacht also, dass in den letzten Zeiten Unregelmässigkeiten vorkommen? Eine andere Erklärung gibt es nicht, als dass die Verhältnisse abwärts gehen, dass die Gewissenhaftigkeit nachlässt und dass der Heiss hunger nach dem Gelde überhand nimmt. Nein, das darf nicht sein. Aber wie dürfen wir von den Behörden fordern, die „alte Regel“ überall einzuführen und zur Geltung zu bringen, wenn die Interessierten selbst gegen die alten Regeln handeln? Die Bezirke müssen Bezirke bleiben, denn sonst verliert unser Handwerk den Charakter des gebundenen und von den Gesetzen vielfach geschützten Handwerkes; es wird dann ganz frei ausgeübt

und wird zur Beute von gewissenlosen Schacherern. Was geschieht dann weiter? Allmählich verliert dann unser edles, altes, privilegiertes und angesehenes Handwerk seinen Glanz, seinen Wert und sein Ansehen, und sinkt zu einer Arbeit nieder, die gelegentlich von Arbeitslosen ausgeübt werden kann. Die Witwen und Waisen verlieren ihr Recht zur Existenz, denn der eigentliche Wert unseres Handwerkes ist zunichte. Eine Schande ist es bereits auf solche Folgen zu denken, und eine Schande dürfen wir unserem Handwerke nicht nahe kommen lassen!

L. P.

Pályázat

Magánuton vett értesítés szerint a Sibiu megyei, Nochrich járásbeli I. és II. munkakerület üresedésben van. Pályázók pályázataikat a szbenmegyei prefektúrához terjesszék be 1927 március 15 ig.

Az I. kerület községei: Nochrich, Altina, Chilpar, Sasausi, Marpou, Ilimbov.

A II. kerület községei: Hosman, Tofeldea, Cornazel, Nuced, Tichindeal, Vurpar.

Elnökség.

Nyugtázások

Seidner Mihály, Diciosânmartin	---	---	Lei 1450
Stránszky Ferenc, Petroşani	---	---	750
Farsch Károly, Reghin	---	---	450
Kárász Gyula, Vulcan	---	---	600
Traian Toma, Beba Veche	---	---	250
Zicher Jánosné, Căreii Mari	---	---	480
Pente József, Arded	---	---	400
Bernitzky Ernő, Sibiu	---	---	225
Lukásevitz Béla, Sibiu	---	---	275
Lerner Károly, Sibiu	---	---	275
Lutz Lajosné, Sibiu	---	---	275
Weiss Adolfné, Sibiu	---	---	275
Deák Sándorné, Sibiu	---	---	275
Jojárt G. József, Miercurea Niraj	---	---	450
Szigethi Sándor, Căreii Mari	---	---	500

Platz Kálmán.